

Погоджуємося з думкою Л. Баранник [4, с. 136], що запровадження Єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування знизило зацікавленість фондів соціального страхування у покращенні ситуації щодо збору страхових внесків [4]. Дійсно прийняття ЄСВ призвело до того, що в фонди соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, Фонду соціального страхування на випадок безробіття відповідно до законодавства надходять доходи у відсотковому відношенні від суми ЄСВ, тому фонди соціального страхування не в змозі сприяти збільшенню своїх надходжень, проте в умовах нестабільності в економіці навантаження на них зростає.

З метою зменшення навантаження на фонди соціального страхування пропонуємо впроваджувати нові форми соціального захисту населення, що властиві країнам з ринковою економікою з чітким їх законодавчим регламентуванням.

Наступним елементом системи соціального захисту є держава соціальна допомога. Державна соціальна допомога в Україні включає в себе різні види соціальної допомоги (допомога при народженні дитини, допомога при усиновленні дитини, допомога інвалідам, соціальна допомога малозабезпеченим сім'ям, соціальна допомога самотнім матерям), а також пільги та субсидії.

Проблемним питанням в функціонуванні даного елемента соціального захисту є значна кількість соціальних пільг, які надаються населенню. Насамперед варто звернути увагу, що вони регламентуються значною кількістю законодавчих актів. Крім того, в Україні відсутній контроль за використанням пільг, що призводить до навантаження як на державний так і на місцеві бюджети України. В більшості розвинених країн вже відмовилися від пільг, ми теж пропонуємо піти цим шляхом.

Отже, нині діюча система соціального захисту має багато проблемних питань, що потребують обов'язкового вирішення.

1. *Дерега В.В. Соціальна і гуманітарна політика : навчальний посібник / В.В. Дерега.- Миколаїв, 2012. -152 с.*

2. *Закон України «Основи законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» від 14.01.1998 № 16/98-ВР [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/16/98-вр>.*

3. *Васечко Л. І. Характеристика показників результативності мобілізації та використання коштів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування / Л. І. Васечко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2013. – № 3 (142). – С. 220-228.*

4. *Баранник Л. Б. Фінансове забезпечення системи соціального захисту населення в умовах економічних перетворень [Текст] : дис. ... доктора економічних наук: 08.00.08 / Баранник Лілія Борисівна – К., 2014. – 456 с.*

Гвоздю С.Ю.

старший лаборант

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Важливою умовою ефективного економічного становища країни є залучення коштів на фінансування інноваційної діяльності. Світовий досвід свідчить про пряму залежність між питомою вагою фінансування інноваційної діяльності та часткою валового національного доходу, що йде на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, що сприяє економічному зростанню країни. Ряд вчених визначили межі, при яких наука виконує різноманітні функції. Так Гуржій А. М., Каракай Ю. В., Петренко З. О., Вавіліна Н. І.,

Куранда Т. К. вважають, що при витратах на наукові дослідження, що складають «менше 0,4 %, наука може виконувати деяку соціокультурну функцію, у разі його збільшення вона набуває спроможність давати певні наукові результати, які можуть бути поміченими світовою науковою спільнотою, тобто виконувати деяку пізнавальну функцію. І лише при витратах на науку, що перевищують 0,9 % ВВП можна розраховувати на помітний вплив вітчизняної науки на розвиток економіки (економічна функція)» [1, с. 15]. Проведений аналіз фінансування інноваційної діяльності в Україні свідчить про те, що наука в нашій країні виконує тільки пізнавальну функцію, що є не допустимим, адже наука – це основний рушій науково-технічного прогресу.

В цілому, в Україні фінансування інноваційної діяльності здійснюється як за рахунок внутрішніх (частина прибутку та кошти резервного фонду на підприємстві), так і зовнішніх джерел (позикові кошти та державна підтримка). За результатами проведеного аналізу визначено, що позикові кошти включають: кошти вітчизняних та іноземних інвесторів, банківські кредити, кредити на пільгових умовах та венчурне фінансування. Державна підтримка інноваційної діяльності здійснюється за допомогою коштів державного та місцевих бюджетів.

Встановлено, що підприємства при впровадженні інновацій в основному намагаються розраховувати на власні джерела фінансування (63,9 % у загальній структурі фінансування у 2012 р.). За результатами аналізу стану внутрішніх джерел фінансування інноваційної діяльності українських підприємств можна зробити висновок, що, незважаючи на наявність в них резервів, внутрішніх джерел недостатньо для масштабної технічної та технологічної модернізації підприємств, навіть за умов їх майбутнього зростання.

За результатами аналізу зовнішніх джерел фінансування інноваційної діяльності виявлено зменшення рівня залучення до інновацій іноземних та вітчизняних інвесторів (19,06 % у 2009 р. до 0,09 % у 2012 р.). Однак, із загального обсягу зарубіжних інвестицій тільки 1-2 % справді були спрямовані на інновації.

Проведений аналіз свідчить, що частка вкладання власних коштів підприємства є значною, а вливання коштів інвесторів та держави досить низьким. Висока частка власних джерел фінансування не означає, що цих коштів достатньо для створення нових видів продукції та технології. Цей капітал використовують в основному для придбання машин, обладнання та технології, які не обов'язково є інноваційними. Держава, в свою чергу фінансує тільки ті проекти, які відносять до пріоритетних напрямів розвитку науки та техніки. В цілому, в Україні наявний дефіцит фінансових ресурсів, необхідних для підтримки наукових розробок.

1. Гуржій А. М. Інноваційна діяльність в Україні: монографія / А. М. Гуржій, Ю. В. Каракай, З. О. Петренко. – К. : УкрІНТЕІ, 2006. – 151 с.

Городова А.В., Одинець Т.Є., Черниченко К.В.
студенти факультету менеджменту
Запорізький національний університет
Науковий керівник – Шевченко Ю.О.

ПРИЧИНИ ІНФЛЯЦІЇ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Економіка кожної окремої держави є невіддільною частиною глобальної економіки. У разі світової кризи в економіці багатьох країн виникає інфляція. Україна вже не раз стикалася із загостренням цієї проблеми.

Актуальність вивчення теми не викликає сумніву. Політична нестабільність нашої країни відображається на економіці, що призводить до підвищення інфляції порівняно з минулим 2013 роком.